

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/116/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215206919
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8215206919.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovaľovej, v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, proti žalovanej F. J., V. X.XX.XXXX, P. T. XX/X, I. - V. I., o zaplatenie sumy 94,79 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 27.1.2017 č.k. 5C 465/2015-34 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanej sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Stranám konania náhradu trov nepriznal.
2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca svoj nárok uplatnený v tomto konaní odvodzoval od zmluvy o vkladovom účte uzatvorenej so žalovanou dňa 21.4.2008. Žalovaná v zmluvnom vzťahu vystupovala ako fyzická osoba nepodnikateľ a na strane druhej žalobca konal v rámci predmetu svojho podnikania. Uvedené indikuje, že sa jedná o spotrebiteľský spor, na ktorý je potrebné aplikovať procesné ustanovenia uvedené v § 290 a nasl. CSP.
3. Podaním zo dňa 29.11.2016 žalobca oznámil, že žalovaná sa dostala na účte s pôvodne kladným zostatkom do nepovoleného debetu a poukázal na to, že istina dlhu predstavuje rozdiel medzi debetnými a kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej. Súčet kreditných a debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu. Zostatok na účte k 31.12.2010 bol vo výške 0,70 Eur. Debetné obraty predstavovali úroky v celkovej sume 5,49 eur a na základe aktuálneho sadzovníka poplatkov zaúčtované poplatky za vedenie účtu postihnutého exekúciou / výkonom rozhodnutia - 6 x 5 eur, v celkovej sume 30,- Eur, za upomienku - 2 x 15,- Eur, v celkovej sume 30,- Eur a za výzvu 30,- Eur. Žalobca poukázal na predložené výpisy a reálne čerpanie prostriedkov žalovanou. Pokiaľ ide o posledný výpis s nulovým zostatkom, účet je možné zatvoriť, len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, a preto banka pred zatvorením účtu urobila účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedla na vnútorný účet. Išlo o internú transakciu banky, nie o transakciu zo strany klienta. Ak nastane nepovolené prečerpanie, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ (28 % ročne od 1.7.2012). K tomuto podaniu žalobca predložil výpis z účtu č. T XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, a to za obdobie od 1.1.2011 do 17.9.2015, kedy mal byť vykonaný bezhotovostný prevod (prevedenie dlhu klienta) vo výške 94,79 Eur.
4. Podľa výpisu ku dňu 31.12.2010 zostatok na účte žalovanej bol kladný, a to vo výške 0,70 Eur. Z uvedeného vyplýva opačná skutočnosť, akú tvrdí v svojej žalobe a podaní zo dňa 29.11.2016 žalobca a to, že žalovaná sa dostala do debetu. Práve naopak, z tohto výpisu plynie, že žalovaná mala k 31.12.2010 zostatok na účte 0,70 eur. Až po viac ako 4 rokoch dňa 30.4.2015 začal žalobca

napriek kladnému zostatku účtovať žalovanej poplatky. Možno teda konštatovať, že žalobca nepreukázal ním požadovaný nárok. Predovšetkým nepreukázal, aby žalovaná sa dostala do tvrdeného debetu, keďže z predloženého výpisu plynie kladný zostatok na účte žalovanej vo výške 0,70 Eur. Následné účtovné operácie boli realizované len vo vzťahu k poplatkom za upomienky, poplatku za vedenie účtu postihnutého exekúciou a poplatku za výzvu, pričom tieto požadované nároky žalobca ani skutkovo, ani právne nezdôvodnil a predovšetkým priloženými dôkazmi nepreukázal. Žalobca nepreukázal dôvod účtovania poplatkov ani dôvodnosť ich výšky.

5. Navyiac z predloženej zmluvy nevyplýva, že by v nej boli individuálne dojednané poplatky, úroky, debetné poplatky, prípadne sankčné poplatky. Pokiaľ by takéto poplatky mali vyplývať zo všeobecných obchodných podmienok, prípadne z cenníkov určených žalobcov, žalovaná ako spotrebiteľ nemala možnosť ovplyvniť ich obsah, a preto takéto dojednania v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka nemožno považovať za individuálne dojednané. Keďže spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. K tomu, aby veriteľ vôbec mohol na ťarchu účtu žalovanej účtovať poplatky a debetné úroky, musel by preukázať, že došlo k uzatvoreniu zmluvy, ktorá by mala náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedené v ust. § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a predovšetkým ním tvrdenú skutočnosť, že sa žalovaná vôbec dostala do debetného zostatku a tiež preukázať vznik dôvodov pre účtovanie ním požadovaných poplatkov.

6. S prihliadnutím na uvedené súd prvej inštancie žalobu zamietol.

7. Výrok o trovách odôvodnil ust. § 251, § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žalobe žalobcu bolo v plnom rozsahu vyhovené. Ako dôvod uviedol, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle ust. § 31 ods. 2 Zákona o platobných službách poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby používateľovi platobných služieb na základe a) zmluvy o poskytnutí jednorazovej platobnej služby alebo b) rámcovej zmluvy. V zmysle § 31 ods. 4 tohto právneho predpisu sú neoddeliteľnou súčasťou rámcovej zmluvy obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb. Podľa ust. § 31 ods. 5 písm. d) tohto právneho predpisu rámcová zmluva obsahuje okrem iného aj informácie o poplatkoch a úrokoch. V zmysle všeobecných obchodných podmienok je Sadzobník neoddeliteľnou súčasťou VOP, teda aj rámcovej zmluvy. Žalobca vo svojej odpovedi na výzvu súdu preukázal odôvodnenosť týchto poplatkov, kedy súdu v súlade s pripojenými výpismi ozrejmil, o ktoré poplatky sa jedná, v akej výške sú účtované, akú časť žalovanej sumy každý z nich predstavuje. Zároveň poukázal na zmluvu a konkrétne ustanovenie, z ktorého vyplýva možnosť účtovať na ťarchu účtu poplatky. Pokiaľ súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že takto dohodnuté spoplatňovanie nemožno považovať za individuálne dojednané a teda neplatné, má za to, že opomenul skutočnosť, že s odkazom zmluvy na obchodné podmienky počíta jednak Obchodný zákonník v ust. § 273, ako aj Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, v zmysle ktorého zmluva nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, a teda môže odkazovať na obchodné podmienky, resp. sadzobník poplatkov. Z daného dôvodu teda nie je daný dôvod na nepriznanie týchto poplatkov.

9. Odvolací súd v zmysle ust. § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

10. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

11. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ukládajúce konkrétne povinnosti žalobcovi ako poskytovateľovi služby. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak súd určí niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

12. V prejednávanej veci, ako to vyplýva z podania žalobcu zo dňa 29.11.2016 (čl. 25 spisu) žalobca svoj nárok na úhradu dlžnej sumy vzniknutej z nepovoleného prečerpania bežného účtu odôvodnil bodom 3.12 všeobecných obchodných podmienok. Zmluvná podmienka uvedená v bode

3.12 všeobecných obchodných podmienok Prima banky, a.s. v znení: „Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ bola rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 11.5.2017 č.k. 9Csp/170/2016-63 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2017 č.k. 7Co 99/2017-81 určená za neplatnú pre svoju neprijateľnosť. Rovnako vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C 113/2015 bolo právoplatne rozhodnuté o určení neprijateľnosti a zároveň neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu s rovnakým obsahom, ako v prejednávacom spore. V týchto iných konaniach sa taktiež právoplatne rozhodlo o zamietnutí žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne pri nepovolenom prečerpaní a poplatkov s poukazom na ich neprijateľnosť.

13. Ak Občiansky zákonník v ust. § 53a ods. 1 ukladá dodávateľovi povinnosť zdržať sa požívania konkrétnej podmienky, ktorá bola vyhlásená za neplatnú pre jej neprijateľnosť, alebo ak z takejto podmienky dodávateľovi nebolo priznané plnenie, dodávateľ nie je oprávnený domáhať sa, a to ani v súdnom konaní, plnenia vyplývajúceho z neprijateľných podmienok voči všetkým spotrebiteľom. Zákonnému pojmu zdržať sa požívania bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá povinnosť dodávateľa neuplatňovať si plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok.

14. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovanej v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

16. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).